

JIŘÍ MAZÁNEK

Paměti tantrika

Paměti tantrika

Jiří Mazánek

Alferia

Paměti tantrika

Jiří Mazánek

**Kniha vyšla díky příspěvku
Ministerstva kultury ČR**

© Grada Publishing, a.s., 2024

© Jiří Mazánek, Praha 2024

www.jirimazanek.cz

www.jiri-mazanek.cz

ISBN 978-80-271-5335-0

*Helence,
jediné lásce mého života,
která inspirovala napsání této knihy
a sta básní.*

Obsah

ÚVOD — 9

1. KAPITOLA — 12

Mláďi a úvahy o tom, jak vypadá žena

2. KAPITOLA — 20

Hudební a jógové začátky, první sexuální zkušenost

3. KAPITOLA — 30

Jóga, duchovní učitel, první láska a další ženy

Úryvky z deníku 1. – 8. 10. 1975

4. KAPITOLA — 45

Důležitost meditace

PhDr. Boris Merhaut, Svámí Mahéšvaránanda, PhMr. Rudolf Skarnitzl, PZO Ferromet

5. KAPITOLA — 58

Máša Svobodová, Honza Havelka, manželé Tomášovi, Fráňa Drtíkol, Evžen Štekl

6. KAPITOLA — 66

Vojenská katedra, Základní vojenská služba

Založení oddílu jógy v Českých Budějovicích a všechny veselé příhody s tím spojené

Úryvky z deníku 21. 12. 1976 – konec první lásky

7. KAPITOLA — 86

Jogíni v Českých Budějovicích, Boris David, Míra Kašpar, kršnovci

8. KAPITOLA — 97

Podnájmy v Praze, nahrání prvního alba, další moje lásky

9. KAPITOLA — 111

Prof. Vladimíra Cihlářová, Amalgam, Relaxace a další moje lásky

Olomouc

Hudební klub Na Chmelnici

Návštěva Indie a studium hudby

Úryvky z indického deníku 1–2

10. KAPITOLA — 139

Kurzy jógy v Praze, letní soustředění jógy, duchovní rádia, Awika, Roop Verma
Hudební a duchovní festivaly, časopis Dotek, založení Sdružení učitelů jógy,
Založení tantrické skupiny, problémy s ženami
Letní soustředění jógy

11. KAPITOLA — 159

Duchovní učitelé
Setkání se Šrí Ganapati Satččidánanda Svámíždžim
Setkání se Svámím Višvánandou
Setkání se Šrí Ánndí Ma a Dilípdžim

12. KAPITOLA — 172

Trochu o ženské energii
Shrnutí mého hledání lásky ve vztazích se ženami

13. KAPITOLA — 185

Poznámky o duchovních stezkách
Rozdělení duchovních cest
Pár základních informací o tantře
Pár osobních doporučení na duchovní cestě

ŽIVOTOPIS JIŘÍHO MAZÁNKA — 194

Knihy o tantře a tantrická hudba

Úvod

Milí přátelé, rozhodl jsem se napsat tuto knihu proto, abych jednak povzbudil ty z vás, kteří chtějí na sobě pracovat, a jednak ty, kteří nevědí příliš o cestě tantry a mají díky médiím nebo těm, kteří ji takzvaně praktikují, o ní zkreslené představy. Možná, že čekáte nějakou senzaci, ale rád bych vám předložil seriózní knihu, a ne nějaké nesmysly. To neznamená, že jsem neprožil nic neobvyklého, co se každému nestává, ale řekl bych, že něco neobvyklého může v životě prožít každý.

Rozdělení knihy do kapitol bude určitým způsobem mapovat nejen moji životní pouť, ale také můj lidský i duchovní vývoj. Ve svém životě jsem se setkal s mnoha lidmi, hodně z nich bylo žen. Původně jsem použil k jejich označení pouze křestní iniciály a u nich číslovky, protože bylo víc žen stejného jména. Chtěl jsem tak zachovat jejich anonymitu. Ale na doporučení mého přítele jsem zvolil fiktivní jména. Nakonec neuvádím jména žádná a myslím, že se i tak v textu budete orientovat. Přesto jsem na konci přidal jakýsi souhrn všech mých vztahů. Ovšem u těch lidí, kteří byli velmi pozitivní a mí celoživotní přátelé, uvádím jejich pravá jména, protože si zaslouží být zmíněni.

Aby nebyly kapitoly jen číslované, přidal jsem ke každé pár názvů. Ovšem jsou pouze orientační. Proto je v knize mnoho dodatků, v nichž se podrobně vysvětluje to, co jsem v kapitolách nerozváděl.

Vedle toho jsem se také rozhodl, že přidám některá filozofická vysvětlení, abyste pochopili, o co skutečně v tantře jde, a také jsem připojil některé tradiční obrázky. Protože jde v praxi tantry především o práci s čakrami, je vhodné také jejich tradiční znázornění.

Praxe tantry mě ovlivnila nejen hudebně, ale také básnicky. Napsal jsem a píši stále hodně básní, v podstatě denně, a některé z nich jsou tantrické nebo mystické. Proto si občas dovoluji některé do textu přidat. Původně jsem chtěl přidat také popis čaker a jejich význam, případně publikovat určitá cvičení z tantry. Ale od toho jsem nakonec upustil. Správný význam pochopí jen ten, kdo je připravený. I mně se tak stalo a pochopil jsem také sám, bez vysvětlování a přejímání něčeho vyčteného. Proto se i vy snažte.

Přesto jsem nakonec přidal kapitolu se základními pojmy tantry, aby se básně daly lépe pochopit.

Protože většina duchovních hledačů jakékoli cesty často tápe, dovolil jsem si dát některé rady z vlastní zkušenosti.

V hlavním textu se dozvíte hodně podrobností i vedlejších příběhů. Na závěr jsem přidal stručný, nejen tantrický životopis, kde je rozvedeno to, co není ve vlastním textu nějak zvlášť zdůrazněno. Ze stejného důvodu jsem přidal i bibliografii knih o tantře, které jsem napsal, ale i některých dalších knížek s duchovní tematikou, a stejně tak diskografii mých příbuzně zaměřených alb.

Doufám, že kniha bude pro zájemce přínosem, a také změni zkreslené mínění lidí o úžasné nauce tantry.

Vše dobré a hodně lásky vám přeje
Jiří Mazánek.

Óm parášaktjájí namaha.

1. kapitola

MLÁDÍ A ÚVAHY O TOM, JAK VYPADÁ ŽENA

Už dlouho mě moji přátelé žádali, abych napsal svoje paměti, protože jsem zažil mnoho velmi zajímavých a vzrušujících příhod, ale také veselých. Přemýšlel jsem, jak tyto paměti nazvat, zda *Paměti tantrika*, nebo *Paměti člověka hledajícího lásku*. Obojí spolu u mě souvisí, ale rozhodl jsem se pro první název.

Začal bych tím, že jsem se narodil v Pardubicích a mám o tři roky mladšího bratra. Ten je ovšem zcela jinak založený. Asi jen díky tomu jsme se odmalička rvali a dohadovali, třeba o to, kdo bude mít větší kus jídla. Ale také jsem slyšel, že se vlastně všichni sourozenci takhle dohadují, perou a závidí si. Asi ta nejzásadnější věc, ve které jsme se lišili, byla, že já jsem měl velký zájem o vzdělávání a o pořádek, takže odmalička, aniž by mě to nějak zvlášť rodiče nařizovali anebo učili, jsem si věci rovnal. A co jsem chtěl, tak jsem vždy našel. Možná na to měl velký vliv Jaroslav Foglar, jehož knihy mě nesmírně zaujaly. Všechny jsem je přečetl, a měl jsem dokonce ve své skříňce pověšený od něj převzatý citát jako krédo svého života: *Buď vždy spravedlivým a čestným, buď mužem.*

Základní devítiletá škola

Byl jsem posedlý četbou knížek, pravidelným návštěvníkem knihovny, spoustu knížek jsem četl velmi rychle a neměl jsem toho stále dost, takže jsem pokračoval ještě v noci pod peřinou s baterkou, až jsem si zkazil oči a od 4. třídy pak musel nosit brýle.

Vedle Jaroslava Foglara mě zajímalo všechno o přírodě a zvířatech. Přečetl jsem hodně knížek hlavně od ruských autorů. Chtěl jsem potom jít studovat biologii, takže jsem z biologie také maturoval.

Třetí věc, která mě zaujala, byli pravěcí lidé, antropologie, a tak jsem četl knihy od Augusty a obdivoval kresby Buriana. A dokonce, protože jsem neměl peníze na koupi těchto knih a chtěl jsem je mít, tak jsem si je ručně přepisoval.

A poslední, co mě zajímalo, byly křížovky. Všechno, co se mi dostalo pod ruku, jsem vyluštil, a dokonce jsem si začal psát vlastní křížovkářský slovník těch nejčastějších výrazů, protože tenkrát ještě žádný takový slovník neexistoval. Když jsem si někde přečetl, že v Hradci Králové bude krajský křížovkářský a hádankářský přebor, tak jsem se přihlásil a úspěšně ho absolvoval. Tam se mě ujali členové pardubického oddílu *Perníkáři*, kteří o mně samozřejmě neměli ani tušení. Stal jsem se jejich mladou nadějí. Byl jsem jejich členem do 16 let, a všechen svůj čas jsem proluštil, a naučil se i hádanky. Pak jsem je ovšem zklamal, protože jsem začal cvičit jógu a uvědomil si, že důležitější je práce na sobě než vyesedávání nad křížovkami. Tato záliba mi ovšem zůstala po celý život a tak, když jsme jeli na dovolenou s mou poslední partnerkou, jsme si vždy koupili nějaký sešit s křížovkami a celý ho vyluštili. Jen jsem byl mile překvapen, neboť byla první ženou, kterou to nejen zajímalo, ale také měla neuvěřitelné znalosti.

Musím říci, že asi právě proto jsem neměl ve škole vůbec žádné problémy a všechny třídy vychodil s jedničkami. Ovšem ze stejného důvodu, totiž že jsem přečetl všechno možné. Stávalo se občas, že jsem učitele na gymnáziu při výuce opravoval. Prostě jsem byl pyšný a drzý. Tatínek, který byl váženým členem SRPŠ, tedy *Sdružení rodičů a přátel školy*, tak musel chodit do školy a tam mě omlouvat, a hlavně já jsem potom musel slibovat, že už to nebudu dělat a tak dále. Takže v tom jsme měli doma trošku rozepře. Ale jinak byli rodiče rádi, že jsem chytrý a vzdělaný a s mým učením nejsou žádné problémy. Já už jsem totiž četl ještě dříve, než jsem začal chodit do školy.

Jednou z přátel mých rodičů byla moje dlouholetá třídní učitelka, paní Blažena Šafránková. My jsme jí ve škole tajně říkali „Šafrbaba“. Ovšem byla to skvělá žena. Ona k nám občas také chodila na návštěvu, a tam jsem poznal, že to není jen taková ta přísná učitelka, která má znalosti, ale že to je výborný a veselý člověk. Díky ní mám stále v myslí citát, který mi napsala do památníčku, co jsme tenkrát jako děti měly a dávaly ho každému, aby tam něco napsal. Tak paní Blažena Šafránková mi tam napsala citát z Dostojevského,

Maturitní foto

v němž je to, čím se snažím řídit dodnes a co stále platí: *Pomlouváčům a nactiutřačům se nejlépe pomstíš tím, budeš-li den ode dne lepší.* Dostojevskij to věděl moc dobře, že svět se nemění, a že lidi, kteří závidí, také pomlouvají a dělají všechno možné. I já jsem toto všechno zažil, a proto vím, že nejdůležitější je zachovat klid a vůbec na takoveto lidi nereagovat.

Důležitým zlomem v mém životě byla 8. třída. Do té doby jsem byl takové ucho, ostříhaný na ježka, kterého děvčata vůbec nezajímají. A pak ještě druhá věc, totiž že moje maminka, která dříve tancovala, ale potom měla problém se srdcem,

Na chmelu před střední školou

chtěla, aby se někdo v rodině stal také tanečníkem. Takže já jsem chodil šest let do baletu. Ne, že by mě to nebavilo. Ovšem byl jsem tam jediný muž. To si ona pochvalovala, protože muži jsou v baletu vzácní a já budu mít potom dobře placenou práci. Jenže čas letěl, a mě ta děvčata stále vůbec nezajímala, i když já je ano.

Zato jsem chtěl začít hrát na kytaru. Tenkrát to byl takový boom, každý hrál na kytaru. Dneska je to spíš na syntezátory, to jde samo. Tatínek mi koupil za 100 Kčs nějakou kytaru, a já jsem na ni pochopitelně nic neuměl. Tak mě přihlásil do *Lidové školy umění*. Ale tam mě pořád učili jenom etudy a stupnice a podobné věci. To se mi nelíbilo, a právě v té osmé třídě to vykulminovalo. Řekl jsem si, že jsem chlap, a ten už nesmí chodit do baletu a nosit ježka, ale musí hrát na kytaru a mít vlasy dopředu. No, a tohle všechno jsem uskutečnil. Začal jsem

se učit podle různých časopisů písničky tehdy známých interpretů, jako byli Neckář, Vondráčková, Matuška a další. A potom také některé ty táborové písničky. Hned samozřejmě o mě byl větší zájem. Tedy větší zájem je přehnané slovo, protože tehdy nebyla děvčata jako dnes, kdy už jsou třeba v 8. třídě vyspělá a oblékají se podle poslední módy a češou se a lakují si nehty a tak dále, a vypadají potom jako „staré mladé“. Tak tenkrát to takové nebylo.

Také jsem ještě netušil, jak žena ve všech partiích vypadá, byla to jen taková přirozená přitažlivost mezi děvčaty a chlapci. Pamatuji si, že se mi líbila ve třídě jedna

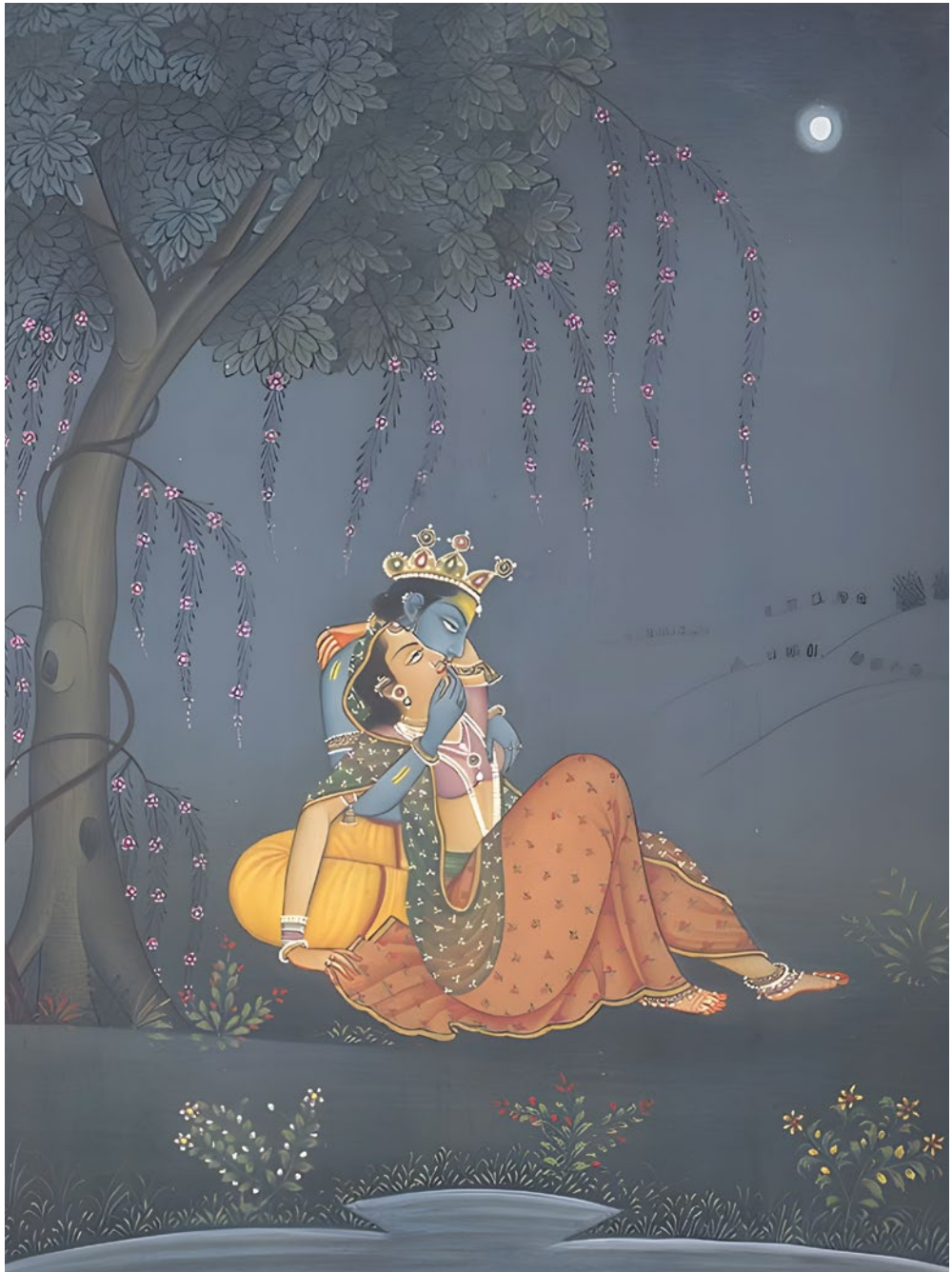

Po promoci s rodinou

dívka. Jmenovala se Květa Chachulová. Já jsem si říkal, jak bych se s ní mohl potkat o samotě nebo s ní více kamarádit. Tak mě napadla taková hloupost. Do Základní devítileté školy bratranců Veverkových v Pardubicích jsme chodili po cestě mezi stromy parkem. A já jsem vymyslel, že tam vykopu jámu, přikryji ji nenápadně, ona tam spadne a já ji vysvobodím. No úplná blbost. Nic takového jsem neuskutečnil, nikdy ji ani neoslovil, a tím to skončilo.

Jinak se ani nepamatuji, že bych o nějaké jiné děvče v té době měl zájem a něco i o dívkách věděl. Není to jako teď, že se podíváte, jak vypadá nahá žena do nejmenších podrobností na internetu nebo v časopisech. Tenkrát nic takového nebylo. Já jsem potají, když nebyli rodiče doma, hledal v knihovně knížku, která se jmenovala *Naše dítě*. Byla to vlastně taková příručka pro maminky, než porodily.

Tam jsem poprvé viděl prsa, ale to byla vlastně taková technická fotka, kde bylo narýsováno, jak se zvětšuje břicho během těch devíti měsíců. Ale jak to vypadá dole, to tam nebylo. Později jsem si z nějakého uměleckého časopisu vystříhl ženské prso. Byl na ně úžasně estetický pohled, a to se mi líbilo. Měl jsem ho potají ve své skřínce schované. Takže to bylo všechno, co jsem o ženách tehdy věděl.

INSPIRACE

Otevřela jsi mi inspirace stavidla
Přímý proud z akáši přivedla
Sarasvatí skrze kundalíní zpívá
Opěvuje lásku i tvá očka živá

Mluví o té kráse na všech úrovních
Víc se budu snažit, bych se vyznal v nich
Vše co slyším je z nejvyšších sfér
Hraje ve mně nejkrásnější ze všech her

ŠAKTI

V záři Slunce
Svitu Měsíce
Tančíš nahá
V srdci mém
Ty jsi světlo
Má věčná svíce
Provázíš mne
Celým životem

Všechno bych dal
Za lásku tvou
Báseň píši
Svým srdcem
Tvoji bytost
Skutečnou i neskutečnou
V sobě nosím
Nocí dnem

PŘICHÁZÍŠ

Přicházíš v tichu a nečekaně
Skrytá za hlukem přívalem slov
Zda tě spatřím, necháváš jen na mně
Může být úplněk, může být i nov

Dáváš mi pořád nějaká znamení
Nápadná nejsou, však je jich dost
Nevidím-li, je v mém srdci mámení
Na sebe jen mohu míti zlost

Ta je marná, ty jsi paní svou
Na křídlech létáš, či jen přijdeš
Bavíš se nesmírně věčnou hrou
Vítězíš a srdce zasáhneš

A když pochopím už ta znamení tvá
Zmaten jsem, nevím, jak mám jednat
Však lidská bytost je tehdy celistvá
Nemůže-li kvůli tobě ani spát

Teď, když jsi se mnou, tak nemám slov
O tobě bych všem chtěl jen mluvit
Ač vím, že mlčení je nejlepší řeč beze slov
Celým žitím musím tě však oslavit

Děkuji ti, lásko, že tě v srdci mám
Že smysl života v tobě jsem našel
Že tvou píseň každodenně vyzpívám
Že znamení tvá jsem pochopiti směl